

Binyamin

Binyamin behoort tot een redelijk zeldzaam ras voor Voordewindhondbegrippen. Niet dat we nooit een sloughi bemiddeld hebben, maar het merendeel van onze honden zijn toch eerder whippets, grippets, afghanen en salukis.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Binymin werd aan ons afgestaan omdat hij als rechtgeaarde sloughipuber nogal een druksteven was. In zijn gezin paste op dat moment helemaal geen grote, woeste, ik-doe-maar-wat-hond. De andere honden, die allemaal veel kleiner waren dan hij, doken van schrik achter de bank als ze hem aan zagen komen. Doe daarbij nog wat gezondheidsproblemen van een van de mensen en je hebt genoeg redenen om te besluiten dat de sloughi, die je een jaar tevoren vol trots hebt gekocht, beter af is in een ander huis.

Dat andere huis werd eigenlijk rap gevonden in de vorm van een gezin waar al een sloughi woont. Weliswaar een wat ouder exemplaar, maar wel een fitte en gezonde en goedopgevoede reu. Dat is in zo'n geval altijd gunstig, want honden leren natuurlijk wel van elkaar.

Na wat heen- en weergetelefoneer en -gmail werd er een kennismakingsafspraak op het –bloedhete- zand van Kootwijk gemaakt. Dat willen nog wel eens wat ongemakkelijke bijeenkomsten zijn, omdat zowel de afgevende als de geïnteresseerde partij zich op de een of andere manier 'op beoordelingsgesprek' voelt. Dan is het een beetje aan de bemiddelaar om die ongemakkelijkheid wat weg te nemen. Maar in dit geval liep de kennismaking –weliswaar een beetje later dan gepland door een navigatiefout- van een leien dakje. De honden vonden elkaar een soort gematigd aardig, even snuffelen en verder niets. De mensen konden goed met elkaar overweg, er werd veel over beide honden en hun gedrag gepraat, kortom niets stond de verhuizing van Binyamin nog in de weg.

De inburgering ging van hetzelfde leien dakje en al een paar dagen na de overdracht kwam het goede bericht: Binymin mag blijven! De heren sloughi hadden werkelijk vriendschap gesloten en de oude sloughi werd zelfs een beetje actiever door de komst van zijn veel jongere huisgenoot.

Frodo, Shirkan en personeel: veel geluk met elkaar! Misschien zien we elkaar nog eens bij een wandeling op het Zand.